

være Ministeren til Veiledning og Sagen til Gavn. Jeg vilde derfor ønske, at den ærede Minister vilde udtale sig noget nærmere derom.

Formanden: Der er rigtignok ikke faa Talere, der have indtegnet sig; men, under de foreliggende Omstændigheder vil jeg dog tillade mig at foreslaae Afslutning.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutning med 57 Stemmer mod 3.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling fattes derpaa under Afstemning og forkastedes med 60 Stemmer imod 5.

Formanden: Jeg forbigaaer det femte Nummer paa Dagsordenen og gaaer til det sjette: Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (J. F. Petersen) til Justitsministeren. (Forespørgselen findes Sp. 444). Den ærede Forespørger har Ordet.

J. F. Petersen: Det Spørgsmaal om en Reform i Forligslovgivningen, som jeg har erholdt Thingets Tilladelse til at stille til den høitærede Justitsminister, er ikke nyt her i Salen; det angaaer en Sag, som tidligere har foreligget og vil især være de fleste af de høitærede Things Medlemmer i frisk Minde fra Forhandlingerne ferrige Vinter. Saaledes som Sagen dengang forelaa, angif den dog kun en partiel Reform, en Afhjælpning af de væsentligste Ulemper, der klæbe ved den nuværende Indretning af Forligsvæsenet. Det er saaledes efter min Mening en meget væsentlig Feil, at Lovgivningen udpeger de Mænd, der skulle være Forligsmæglere, uden Hensyn til, om de have de Egenstaber, der udfordres dertil, eller ikke; det er Noget, der forekommer mig at staae i Strid med et Forligsvæsens Natur, og hvis Uhenstgtsmæssighed er saa indlysende, at den blot behøver at paapeges, for at kunne forstaaes. Dernæst er det ogsaa en Mangel, at Forligskredsene sine Steder i Landet ere faa store, at det gjøres yderst besværligt at benytte

dette Institut. Det var fornemmelig disse Brøst i den nærværende Indretning, at det Forslag, havde til Hensigt at raade Bod paa, som i sidste ordinaire Sessjon blev indbragt af mig i Forening med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), et Lovforslag, der havde det Held, der ikke altid ledsager saadanne Forslag her i Salen, at det efter en udførlig Behandling vedtoges med Genstemmighed ved 3die Behandling, ligesom den høitærede Justitsminister erklærede sig enig i dets væsentligste Bestemmelser. Heller ikke Landstinget fandt, da Lovforslaget kom derind, Meget at indvende mod samme i og for sig, men, naar det desuagtet nedsatte et Udvalg i Sagen og derved standsede dens Fremme, saa var det af den Grund, at det fandt det rigtigere, at det hele Forhold under Et undergaves en almindelig Revision, forinden Forligsvæsenet overgaves til Folkets egen umiddelbare Magt, og, naar det erindres, at Loven om Forligsvæsenets Ordning er over 60 Aar gammel, og at der, som Følge deraf, meget ofte er skiftet paa den ved Rescripter og Cancelliekrivelser etc., kan det ikke nægtes, at en almindelig Omordning af dette Forhold maatte være at foretrække for en stykkevis Reform. I denne Anledning tilskrev det i denne Sag i Landstinget nedsatte Udvalg den høitærede Justitsminister saaledes, som det vil sees af Landstingstidenden for den nævnte Sessjon, Sp. 1332, og den høitærede Justitsminister har i sit Svar tilkjendegivet, at Justitsministeriet vilde være betænkt paa uden Dphold at indlede det Fornødne, for at den gjældende Forligslovgivning kunde blive undergivet en almindelig Revision. Under disse Omstændigheder vilde det vistnok være urigtigt, om Rigsdagen, eller dette Thing, vilde benytte sit Initiativ i denne Sag. Men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa at være i sin Orden, at Rigsdagen ønsker at komme til Kundskab om Sagens Stillning, hvor langt den er fremrykket, hvor snart man kan vente den forelagt o. s. v., thi jeg kan forsikre den høitagede Justitsminister om, at en Forandring af det Forhold, som er Gjensstand for min Forespørgsel, paa mange Steder i Landet imødesees med Længsel — dog En